

svækket. Det er jo ganske simpelt kun et finantsielt Spørgsmaal, som vedkommende Embedsmand stiller overfor Finantsministeren, idet han beder, om det maa blive prøvet ved Domstolene. Det blev af den høitærede Justitsminister vistnok med Føie gjort gjældende, at naar man vil gaae ind paa saadanne Bestemmelser, hvorved Finantsministeren kommer til at afgjøre Embedsmænds Lønningsspørgsmaal, maatte man finde et Middel til at forhindre, at han blev eneste Autoritet i det Tilfælde, at der handles om de ham underordnede Embedsmænd, saa at en anden Minister i slige Tilfælde kom til at træde til. Jeg har sagt, at denne Slags Afgjørelser ville i Reglen være betryggende, og i de fleste Tilfælde reiserfærdige; men det vil dog ikke skee i disse regelrette, firkte Former, som ere egne for Domstolene. Ved Behandlingen for Domstolene have vi den store Fordeel, at der er to Parter. Enhver Sag forhandles i sine yderste Enkeltheder af den ene Part paa den ene Side og af den anden, Modparten, og naar Sagen gaaer til Høiesteret, vil Landets dygtigste Advocater føre Sagen i dens Heelhed, og der sidder en upartist, uafsættelig Ret med Dommere, som have deres Tradition og hvis hele Opgave i Livet er at fortolke Loven, uden at see paa Statskassens Interesser eller Embedsmændens Interesser, men kun paa Loven, for at faae denne hævdet i sin Reenhed og Sandhed. Proce- deres nu Sagen paa denne Maade, kan det vel godt hænde, at En eller Anden, f. Ex. et Medlem her i Rigsdagen, finder, at Dommen er urigtig, men jeg siger paa Forhaand, uden at have undersøgt Sagen, at der er en overordentlig hoi Grad af Sandsynlighed for, at den Afgjørelse, som er truffen, efterat Sagen har gennemgaaet en saadan Ildprøve — efterat den er bleven bearbejdet af de dygtigste Advocater fra begge Sider og derefter prøvet af mindst 9 Høiesteretsassessorer — efter menneskelig Forstand og Beregning er den rigtigste, man kan opnaae. Men selv om det Tilfælde indtræffer, at Høiesteret kommer til et Resultat, som er forskjelligt fra den Opfattelse, som Finantsministeren eller som f. Ex. Fleertallet her i Rigsdagen nærer,

hvad vil saa hænde? Man vil da sige: Denne Lov bliver fortolket anderledes, end vi troede, den skulde fortolkes. Den høieste Ulykke, der da vil indtræde, er, at denne Afgjørelse for et enkelt givet Tilfælde efter al Sandsynlighed vil føre til en ny Lov, der for Fremtiden giver klarere Bestemmelser. Det staaer jo bestandig i Regjeringens og Rigsdagens Magt at tage en ny Bestemmelse derom, hvortil i det andet Tilfælde, naar Ministren har truffet den endelige Afgjørelse, selv om den i det enkelte Tilfælde er rigtig, der let vil blive ved at groe Misforstøelse hos dem, der troe, at Afgjørelsen vilde være bleven en anden, hvis man havde kunnet faae Sagen afsjort paa den Maade, hvorpaa Lovspørgsmaal ellers prøves. Der kan maaskee være Tale om, at den, der er utilfreds med en Afgjørelse af et saadant Spørgsmaal, kan gaae til Rigsdagen, men det er et meget usikkert og svagt Middel, som herved er tilgængeligt for at faae saadanne Tilfælde forandrede. Det er jo dog saa, at vi i det Hele taget have den Tro, at man i ethvert Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om Fortolkning af Love, skal kunne gaae til Domstolene, og jeg tilstaaer, at jeg ikke ligesaa lidt som andre ærede Talere kan forstaae den Forskjel, min ærede Ven her gjorde mellem Finantsloven og andre Love, thi saameget maa han dog indrømme, selv om enhver eneste Gage var bestemt paa Finantsloven, at naar man i denne har sagt, at Ministeren bemyndiges til for det eller det Embede at give en saadan Lønning, og han i Genhold dertil kalder Embedsmanden, er denne ansat under disse Betingelser; man kan ligesaa godt fortolke en Bestemmelse paa Finantsloven som enhver anden; jeg seer ikke, at der er nogen Forskjel tilfæde i saa Henseende. Nu er det meget muligt, at man kunde affatte Lønningsslovene saa simple og klare, at Lønningsspørgsmaal blive sjeldnere, end de have været, men jeg skal dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der er en Klasse Sager, som vil blive tilbage, nemlig Pensionsager. Jeg seer ikke rettere, end at, naar man overhovedet vil tage en saadan Bestemmelse som denne, maa Consequensen være, at den ogsaa gives